

CZU: 343.98(498)

DEVIANȚĂ ȘI CRIMINALITATE ÎN SISTEMUL JURIDIC ROMÂNESC. EVOLUȚIE, TENDINȚE ȘI PERSPECTIVE. STUDIU ȘTIINȚIFIC PRIVIND STATUL PARALEL – Ediția I.

Vasile BOTOMEI,

doctor în drept, mediator, România, Asociația Colegiul Mediatorilor din jud. Bacău

Aderarea României la Uniunea Europeană a constituit din punct de vedere teoretic un deziderat politic considerat împlinit începând cu anul 2007. Din punct de vedere practic, statul român a suferit pierderi enorm de mari, irecuperabile, prin care a fost transformat din producător și exportator de bunuri industriale și de consum, în piață de desfacere a competitorilor străini.

Se pune întrebarea firească? Unde a fost justiția în acest timp, în care industria și toată economia României au fost distruse în mod sistematic prin așa-zisele programe de privatizare, în urma cărora așa-ziii investitori străini au definit tot ce constituia industrializarea țării, drept mormane de fier vechi? Unde au fost serviciile de informații românești? Unde au fost procurorii? Unde au fost judecătorii? La aceste întrebări vom încerca să răspundem în acest succint articol științific, pentru a argumenta conceptul de devianță și criminalitate în sistemul juridic românesc.

Cuvinte-cheie: Stat paralel, complete, protocoale, procurori, judecători, Botomei, avocați, barouri.

Romania's accession to the European Union constituted from the theoretical point of view a political desideratum considered fulfilled starting with 2007. From a practical point of view, the Romanian state suffered huge losses, stranded by which it was transformed from the producer and exporter of goods industrial and consumer markets in the foreign competitors' market.

Is the question natural? Where was justice at this time, when Romania's industry and economy were systematically destroyed by the so-called privatization programs, after which the so-called foreign investors defined everything that constituted the industrialization of the country as heaps of old iron? Where were the Romanian intelligence services? Where were the prosecutors? Where were the judges? We will try to answer these questions in this succinct scientific article to argue the concept of deviance and criminality in the Romanian legal system.

Keywords: Parallel state, complete, protocols, prosecutors, judges, Botomei, lawyers, bars.

Introducere. Funcționarea Justiției pe principiul independenței de celelalte puteri din stat, reprezintă un principiu fundamental în asigurarea funcționării justiției în cadrul unui stat de drept.

Contrar acestui principiu, în mod special pentru România și pentru Bulgaria, au fost instituite proceduri speciale de verificare și control a așa-zisei calități a actului de justiție, de către nimeni altcineva decât de Comisia Europeană, denumit: Mecanism de cooperare și verificare judiciară (MCV). Culmea este ca, invenția în sine, de natură să încalce principiul independenței justiției apare ca fiind cerută de oficialii României. Prin acest mecanism, s-au înființat Comisii, aflate sub coordonarea Comisarului European pentru Justiție prin intermediul cărora au fost trasate sarcini

pentru sistemul judiciar român, în numele Uniunii Europene.

Astfel, puterea executivă din România asigurată prin Guvern a fost determinată să numească factorii de cea mai înaltă răspundere din vârful parchetelor și a instanțelor, pe acei magistrați care se bucurau de încrederea puterilor străine.

Sub aparenta participare a Comisiei Europene la modernizarea actului de justiție, a fost introdus în actul de selecție al miniștrilor de justiție și al secretarilor de stat, conceptul de agreare din partea Uniunii Europene, prin care au fost realizate coordonări în numirea acestora pe funcțiile din guvern, în atingerea scopului puterilor străine.

Scopul real al puterilor străine era să le fie protejați investitorii proveniți din țările lor, în așa fel încât să existe un fel de imunitate

în cercetarea faptelor penale comise în actele economice săvârșite de aceștia pe teritoriul statului românesc.

Așa au fost încheiate contracte păguboase statului român, prin intermediul reprezentării intereselor statului, de către Case de avocatură din România. Diverși avocați asociați în cadrul aceluiși barou, erau aleși, deopotrivă atât de investitorii străini, cât și de reprezentanții statului român, să negocieze clauze contractuale. Astfel avocații, înțeleși între ei, i-au tratat cu prioritate pe investitorii străini, lucrând pe cutuma: „Când pierde Statul, câștigă avocatul”. În spatele acestor negocieri păguboase, au stat profitorii, care, animați de interes personal, au distrus tot ce erau mijloace de producție românești, industria, economia națională, fondul foșt restier prin defrișări criminale în

dauna mediului românesc, producând un adevărat dezastru industrial-economico-financiar al țării. Întreprinderile care mai înainte de 1989 concureau cu marile companii din statele capitaliste: SUA, Marea Britanie, Franța, Suedia, au fost doborâte, fiind tăiate ca fier vechi, muncitorii au fost trecuți în șomaj, terenurile aferente acestora au fost vândute, unele fiind folosite pentru construirea de centre comerciale realizate de alți așa-zisi investitori străini, prin care veniturile încasate din adaosurile comerciale aferente produselor și serviciilor vândute pe teritoriul României, au fost transferate în țările de origine ale investitorilor străini, prin intermediul unor contracte de consultanță. Acolo unde nu s-au construit mooluri, au rămas terenuri virane, fără utilitate, așa cum au fost, de exemplu, fabrica ARO Câmpul Lung și alte asemenea industrii. Pentru facilitarea tranzacțiilor de scoatere a banilor din țară, au fost înființate bănci străine, care au avut durata de funcționare atât timp, cât au fost în funcțiune interesele comerciale ale investitorilor străini. Pe fondul acestor fapte de criminalitate economică, procurorii și judecătorii din România au urmărit activitățile economice doar ale oamenilor de afaceri autohtoni, care, pe măsură ce se dezvoltau, erau măcelăriți de justiția din România, prin așa-zisa luptă împotriva corupției.

Procurorii și judecătorii au profitat de lipsa de patriotism a politicienilor, fiind primii care s-au integrat în programul de corupere a intereselor economice ale României de către factorii politici din străinătate. Astfel, au fost inventate burse de studii în străinătate pentru perfecționarea procurorilor și judecătorilor, drept mijloc de apropiere mai multă a unora dintre ei de interesele statelor care lucrau la perfecționarea lor. Unii dintre aceștia au fost fidelizați prin premii la vedere, alții au fost racolați de diferite servicii de informații străine, concu-

rând unii dintre ei în obținerea unor medalii de apreciere din partea ambasadelor străine, bineînțeles, pe măsură ce acestea își vedeau îndeplinite misiunile diplomatice și economice din țările lor.

Ca titlu, de exemplu, sunt redate textual confirmarea publică a acestor intruziuni:

Proba 1: Emisiunea de știri PRO TV: Ultimul update: Vineri 10 Iunie 2016 06:59, data publicării: Marți 07 Iunie 2016 08:05, Categorie: Actualitate: „Ambasadorul Franței la București, Francois Saint-Paul, i-a conferit marți Laurei Codruța Kovesi însemnele de cavaler al Ordinului Legiunii de Onoare. „Doresc să vă asigur, stimată doamnă, de întreaga susținere pe care Franța o acordă dintotdeauna misiunii dumneavoastră, fie că este vorba de punerea la dispoziție a experților pentru a ajuta la crearea unei agenții destinate recuperării eficiente a prejudiciilor cauzate statului, în valoare de 431 de milioane de euro, fie că este vorba despre formarea procurorilor în Franța în domeniul luptei anticorupție sau al investigațiilor financiare”, a mai susținut Francois Saint-Paul. Sursa: *Agerpres*.

Proba 2: Mesaj de susținere fără precedent pentru Koveși de la ambasadorii străini; Anca Serghescu, Joi, 03 Noiembrie 2016, ora 12:29, Ziare.com

Laura Codruța Koveși a primit un mesaj de susținere fără precedent de la mai mulți ambasadori străini. Diplomații i-au transmis șefei DNA mesaje de simpatie și susținere, joi, când Laura Codruța Koveși a fost decorată de suedezi cu titlul de Comandor al Ordinului Steaua Polară. Toate mesajele au fost înglobate într-un clip, prezentat la Ambasada Suediei imediat după ce Laura Codruța Koveși a primit distincția. Printre cei care și-au exprimat sprijinul pentru Koveși și lupta anticorupție din România se numără ambasadorii din SUA, Germania, Finlanda, Croația. **Paivi**

Pohjanheimo, ambasadorul Finlandei, îi transmite în înregistrare procurorului șef al DNA: „Dragă Laura Koveși, ai condus lupta împotriva corupției în România în mod admirabil și curajos. Cel mai mare ziar din Finlanda (Helsingin Sanomat) scrie că Europa are nevoie de povești de succes și că, datorită eforturilor tale, România ar putea deveni o poveste de succes a Europei”. În clip apare și un mesaj al **ambasadorului american Hans Klemm**. Acesta amintește despre premiul acordat de SUA Laurei Codruța Koveși, în 2013: „Femei curajoase din România”. De atunci, spune el, „șefa DNA a obținut rezultate impresionante în a aduce în fața justiției pe cei bogăți și cu influență care au furat România și pe români”. **Werner Hans Lauk, ambasadorul Germaniei**, o felicită, la rândul său, pentru distincția primită din partea Suediei. Vă doresc succes în continuarea eforturilor dvs., în munca dvs. importantă, susținută și apreciată de către Germania”, afirmă oficialul.

„Felicitări, doamna Koveși, pentru rezultatele excelente de până acum! Vă doresc multă energie în continuare și sper că într-o bună zi România să nu mai fie afectată de corupție. Să nu renunțați niciodată! Numai bine!”, îi transmite și **ambasadorul Croației, Davor Vidis**.

Abia în momentul în care brațul lung al justiției a ajuns să facă procese mai marilor politicieni români, fiind arestați și condamnați unii dintre ei pe motive care nu presupuneau neapărat asemenea măsuri, uneori chiar pe lipsă de probe, au realizat că mecanismul de cooperare europeană nu este în acord cu principiile fundamentale de funcționare a justiției în cadrul unui stat de drept. **Exemple de intruziune a Comisiei Europene prin MCV în administrația justiției din România, sunt rapoartele MCV, din care se redau informațiile date publicității din site-ul www.Euroactiv.ro** :

Istoricul celor 10 ani de MCV și evoluția României. Ce nu au înțeles politicienii români:

25.01.2017 - 03:48 actualizat: 25.01.2017 - 05:19: Comisia Europeană a creat în 2006 un mecanism special pentru susținerea României în drumul său de reformare a sistemului judiciar și a luptei împotriva corupției. Mecanismul de Verificare și Cooperare (MCV) a fost creat odată cu intrarea țării noastre în Uniunea Europeană pentru a ajuta România (dar și Bulgaria, țară ce a intrat și ea în UE în data de 1 ianuarie 2007) să ajungă din urmă celelalte state-membre. Pe site-ul [www. Euroactiv.ro](http://www.Euroactiv.ro) este prezentat un istoric al acestor rapoarte din 2007 până astăzi, dar și evoluția unor instituții importante din țara noastră. **Raportul din 2007 – unul negativ, dar încurajator:** Primul raport MCV a fost dat în iunie 2007 și nota că „România și-a amplificat eforturile, la cele mai înalte niveluri, în lupta împotriva corupției. Chiar dacă aceste eforturi sunt recunoscute, rămân multe de făcut. Progresele realizate în scurta perioadă de timp care s-a scurs de la instituirea mecanismului de cooperare și verificare sunt încă insuficiente”. Schimbările sistemului corupt, cu legislație neclară nu se pot face, spuneau experții, fără „să fie respectată în mod strict separarea puterilor executivă, legislativă și judecătorească și să existe o voință politică și condiții politice stabile”. Concluzia primului raport a fost că „în ansamblu, România a înregistrat unele progrese în reforma sistemului judiciar”, dar că „progresul înregistrat în domeniul tratamentului judiciar al corupției la nivel înalt este încă insuficient”. Exprim opinia că prin acest prim raport, politicienii români au fost încurajați să vândă toate resursele naționale ale țării, prin crearea aparenței că de vreme ce suntem membrii în UE, noi ca țară nu mai avem nevoie de resurse proprii, ceea ce a condus

la realizarea ulterior a unor privatizări frauduloase, rezultate cu distrugerea industrială și economică a țării, fără ca puterea judecătorească și serviciile de informații să întreprindă vreun demers. **Raportul din 2008 - DNA începe să miște, Parlamentul pune piedici prin legi:** Al doilea raport al Comisiei Europene notează că „în primul an în calitate de stat membru UE, România a continuat să facă eforturi în vederea remedierii deficiențelor care, altfel, ar împiedica aplicarea eficace a legislației, politicilor și programelor europene. Cu toate acestea, în domenii cheie cum ar fi, lupta împotriva corupției la nivel înalt, nu s-a făcut încă dovada unor rezultate convingătoare”. Exprim convingerea că rezultatul acestui raport, a fost promotorul încheierii ulterioare cu începere din anul 2009, a unor protocoale de colaborare încheiate între serviciile secrete din România, interferate de interese al serviciilor secrete din țările membre NATO și UE, cu PICCJ, ICCJ, CSM, ceea ce a condus ulterior în transformarea țării într-un experiment de decredibilizare în masă a justiției din România. **Raportul din 2009. Momentul în care MCV a dat soluția grăbirii proceselor penale:** Până în 2009, o mare problemă în justiție era cea a proceselor lungi, iar multe se terminau după prescrierea faptelor. Una dintre cauze era întreruperea procesului penal prin excepții de neconstituționalitate. „Va fi important ca executivul să convină cu legiuitorul asupra modificării legii privind funcționarea Curții Constituționale, astfel încât să se elimine suspendarea judecării cauzelor atunci când pârâtul/învinuitul invocă excepția de neconstituționalitate”. Exprim opinia că modificarea ulterioară a legislației, potrivit căreia sesizările de către instanțe cu excepțiile de neconstituționalitate a unor articole sau texte din legi, pentru că nu au mai produs suspendarea judecării cauzelor din care au

fost admise sesizările CCR, a produs victimizarea cetățenilor, degradarea actului de justiție, deoarece, aplicarea unor articole cu conținut neconstituțional în timpul procedurilor de judecată, a condus la condamnări definitive care nu au mai putut fi reparate în mod efectiv după ce ulterior au fost admise excepțiile de neconstituționalitate, atât timp cât pedepsele erau deja executate. **Raportul din 2010, unul total negativ. Excepția – DNA:** Comisia Europeană constata numai „deficiențe importante în eforturile României de a realiza progrese în cadrul MCV. România nu a demonstrat un angajament politic suficient de a sprijini procesul de reformă și de a imprima direcția acestui proces, iar factorii de decizie din sistemul judiciar au manifestat o anumită reticență de a coopera și de a-și asuma responsabilități”. Exprim opinia ca aceste constatări din respectivul raport au fost de natură a încuraja organizarea și funcționarea justiției prin regulile implementate prin „statul paralel”, denumit și sistem represiv, prin care justiția a fost încurajată să aplice prin norme infralegale introduse prin protocoale de colaborare secrete care adăugau la normele de drept material și procedural stabilite prin legi. **2011. Raport MCV negativ pe confiscarea produselor infracțiunii:** Experții europeni notau în acest raport că „eficacitatea luptei împotriva corupției este afectată de existența unor probleme grave în sistemul de recuperare a produselor infracțiunii. În România, bunurile obținute în mod ilegal sunt confiscate într-o foarte mică măsură, în principal, din cauza posibilităților limitate de confiscare prevăzute de lege, a practicilor judiciare restrictive și a lipsei unui comportament proactiv din partea organelor de urmărire penală”. Exprim opinia că acest raport negativ a constituit în continuare o formă de încurajare pentru unele categorii de magistrați, de a se deda la abu-

zuri evidente prin care patrimoniul ale unor firme producătoare de bunuri și servicii să fie sechestrate, confiscate, mijloc prin care au fost create prejudicii irecuperabile în mijloacele de producție ale tarii. Exemple fiind întreprinderi închise, firme intrate în insolvență, dizolvare și lichidare ale căror bunuri au fost vândute ca fier vechi. A se vedea: [www. Bacau.net](http://www.Bacau.net); **16 mai 2015:** „Tăierea la fier vechi a RAFO Onești, blocată de un sechestrul asigurator extins de Curtea de Apel București în dosarul „RAFO-CAROM”. Curtea de Apel București a pus luni sechestrul pe toate bunurile acționarilor RAFO. Decizia instanței bucureștene vizează o „confiscare specială” într-un dosar penal în care DIICOT îi acuză pe afaceriștii Ovidiu Tender și Marian Iancu de un prejudiciu cifrat la peste 60 de milioane euro. Judecătorii instanței bucureștene au extins sechestrul și pe bunurile firmei austriece Petrochemical Holding – care deține, în prezent, 96,5 la sută din RAFO. Firma Petrochemical Holding, controlată de oligarhul rus **Iakov Goldovskiy**, deține peste 20 de companii în România, Polonia și în Rusia. Rafo este compania fanion din grupul Petrochemical, dar acționarii ruși au decis în februarie să-i vândă instalațiile la preț de fier vechi. Hotărârea a fost luată brusc, într-o ședință convocată inițial pentru mutarea rafinării la o altă bursă, după desființarea pieței Rasdaq. **2012. Cel mai dur raport MCV. „Lovitura de stat” a fost oprită:** Pentru România, 2012 a fost unul dintre cei mai grei ani prin care a trecut statul de drept. O „lovitură de stat”, așa cum a fost denumită de presă, analiști și politicieni, a fost oprită prin intervenția presei, ambasadelor și a Comisiei Europene. Ne amintim cum USL, condusă de liberalul Crin Antonescu și social-democratul Victor Ponta, a vrut să schimbe peste noapte regulile Curții Constituționale pentru a-l putea suspenda și demite pe

președintele de atunci, Traian Băsescu. „Comisia consideră că măsurile adoptate recent de Guvernul României generează preocupări serioase privind respectarea principiilor fundamentale. Aceste măsuri au fost luate într-un sistem politic excesiv de polarizat, în care neîncrederea dintre entitățile politice și acuzații, sunt o practică obișnuită; Acțiunile respective ridică îndoieli serioase privind angajamentul față de respectarea statului de drept sau privind modul în care este înțeles statul de drept într-un sistem democratic pluralist. Președintele de atunci al Comisiei Europene, Jose Manuel Barroso, i-a înmănat la Bruxelles lui Victor Ponta un set de 11 probleme ce trebuiesc rezolvate de premierul României pentru a ieși din haosul creat de USL din ambiția de a-l demite pe Traian Băsescu. Raportul nota faptul că „în unele domenii importante, schimbările s-au produs, în primul rând, ca rezultat al presiunii externe. Exprim opinia că realitatea a fost cu totul alta, deoarece ulterior s-a dovedit că menținerea în funcție a președintelui Traian Băsescu, a fost prin adoptarea unei erate preluată de CCR. Așa s-a ajuns că efectul participării la referendum a peste cinci milioane de cetățeni să nu aibă niciun rezultat. În ceea ce privește criticile aduse presei, s-a probat ulterior că anumite instituții de presă, gen Realitatea Tv, B1Tv, erau vectori de opinie în susținerea unor arestări abuzive profund mediatizate, prin care persoanele cercetate erau condamnate în opinia publică mai înainte de a se finaliza procedura de judecată. **Raportul din 2013 - Campanii mediatiche de hărțuire și presiuni asupra justiției:** Evenimentele din 2012 care au generat cele mai dure reacții din partea Comisiei Europene și ale ambasadelor au determinat emiterea unui raport MCV după numai șase luni, nu după un an cum era obișnuit. Pe lângă criticile aduse politicianilor și mass-media par-

tizană, de manipulare și acțiunile Consiliului Național al Audiovizualului au fost criticate dur. „Comisia a primit numeroase rapoarte privind acte de intimidare sau hărțuire comise împotriva unor persoane care lucrează în instituții judiciare și anticorupție importante, inclusiv amenințări cu un caracter personal împotriva judecătorilor și a familiilor acestora și campanii mediatiche de hărțuire. Comisia ar dori, de asemenea, să atragă atenția asupra rolului mijloacelor de informare în masă. Acest raport a creat aparențele victimizării unor persoane care lucrează în instituții judiciare și anticorupție importante, care ulterior au fost dovediți ca au lucrat în mod abuziv, fiind evidente exemple de magistrați suspendați pentru fapte de anchete contrafăcute. Exemplu știri publicate de DIGI 24 din 17-12-2017: Fostul procuror DNA, Emilian Eva a fost condamnat, marți, de către Înalta Curte de Casație și Justiție, la 2 ani și 11 luni de închisoare cu suspendare pentru luare de mită și acte de comerț incompatibile cu funcția, dar și la plata unei amenzi în valoare de 12.000 de lei pentru fals în declarații, transmite News.ro. Lista acestora continuă, cu procurorii DNA din Ploiești, Oradea, Constanta, etc. **Raportul din 2014: „Marșea Neagră” și scandalul revocării șefilor din DNA:** În ianuarie 2014, Comisia dădea publicității raportul ce analiza evenimentele din 2013. Au fost două puncte importante tratate de experții europeni: cel în care guvernul Ponta schimba brusca șefi din DNA cu alții fără nicio procedură transparentă de selecție și episodul „Marșea Neagră”, al cărui protagonist a fost actualul ministru al Justiției, Florin Iordache. „Pe baza rapoartelor MCV publicate până în prezent se poate observa că progresele nu au fost ușor de obținut, iar cele obținute într-un domeniu pot fi îngrădite sau negate de regrese în alt domeniu. În decembrie 2013, acțiunile Parlamentului

au demonstrat că principiile și obiectivele centrale ale reformei continuă să fie puse la încercare – pentru reiterarea acestor principii a fost necesară intervenția Curții Constituționale”. Experții au făcut referire pe larg și la evenimentele din decembrie 2013, cunoscute sub numele „Marțea Neagră”, atunci când s-au făcut modificări la Codul penal și au fost adoptate de Parlament fără organizarea unei dezbateri sau a unei consultări publice prealabile. „Printre alte dispoziții importante se numără și redefinirea conflictului de interese în vederea scoaterii unei serii largi de categorii de persoane de sub incidența răspunderii în cazul săvârșirii unei infracțiuni. Raportul a ocolit realitățile din justiția din România, prin a fi prezentate mari devianțe de la actul de justiție, comise prin forma subversivă de organizare a statului paralel. **Un raport pozitiv în 2015. Cu excepția deciziilor Parlamentului:** Anul 2014 a adus intrarea în vigoare a noilor Coduri (Penal și de Procedură Penală), iar Comisia Europeană a apreciat modul în care Justiția a „adoptat” rapid instituția judecătorului de cameră preliminară și a judecătorului de drepturi și libertăți. „Trecerea la noile coduri a fost o reușită, principalele instituții conlucrând în mod eficace în acest context: Ministerul Justiției, Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ), CSM, Ministerul Public și Institutul Național al Magistraturii (INM). Magistrații români au dovedit că se pot adapta la noile coduri fără să-și întrerupă activitatea. Unele măsuri inovatoare, cum ar fi posibilitatea încheierii de acorduri de recunoaștere a vinovăției, par să fi fost deja utilizate cu succes”. Tot în 2014 a fost luată în calcul o lege a amnistiei ce ar fi scăpat de procese sau de anchete politicienii corupți. „Respingerea Legii amnistiei de către Parlament în noiembrie 2014 a transmis un semnal pozitiv în ceea ce privește opoziția față de o lege care ar conduce la exonerarea unor

persoane condamnate pentru infracțiuni de corupție. Exprim opinia că rezultatul ulterior al neacordării unei legi de amnistiere și grațiere a unor pedepse a condus la pierderea de către statul român a unor milioane de euro acordate cu titlu de despăgubiri cetățenilor români de către CEDO, dar și afectarea imaginii ca țară europeană prin proiect Pilot prin care CJUE era sesizată pentru aplicarea de sancțiuni europene împotriva țării. **Ianuarie 2016: cel mai bun raport pentru România, umbrat tot de acțiunile politicianilor:** Anchetele, dar și condamnările venite din instanță pe numele multor politicieni pentru corupție la nivel înalt sunt „un semn că tendința subiacentă în ceea ce privește independența justiției este pozitivă și că nicio persoană care comite o infracțiune nu se situează mai presus de lege”. Comisia Europeană a notat însă faptul că în 2015 au existat din ce în ce mai multe voci critice la adresa magistraților „exprimate de către politicieni și în mass-media, precum și lipsa de respect față de hotărârile judecătorești”, printre aceștia fiind și președintele Senatului, Călin Popescu Tăriceanu. „În 2015, Parlamentul a refuzat aproximativ o treime din cererile formulate de DNA de ridicare a imunității unor parlamentari pentru a permite inițierea de anchete sau aplicarea măsurilor de arest preventiv”, a mai notat Comisia Europeană. Este vorba despre încercarea guvernului de a adopta pe furiș ordonanțe de urgență ce ar grația numeroși politicieni condamnați, inclusiv liderul PSD Liviu Dragnea, dar și ștergerea prejudiciilor constatate prin hotărâri judecătorești definitive, cum ar fi cel de 60 de milioane de euro din dosarul privatizării frauduloase a ICA, condamnatul fiind Dan Voiculescu, cel care controlează postul de televiziune Antena3. Intervenția președintelui Klaus Iohannis a dus la stoparea pentru moment a acestor ordonanțe de urgență care au

fost la un pas de a fi adoptate fără niciun fel de consultare publică, pe furiș, fără o dezbateră în Parlament și fără a avea opiniile specialiștilor din sistemul judiciar. Cu doar câteva zile înainte, ministrul Justiției, Florin Iordache, spunea încrezător: „Noi trebuie să spunem, ca stat, că România îndeplinește toate condițiile și condiționalitățile pentru a fi ridicat MCV”. Laudele primite de oficialii Comisiei Europene s-au dovedit în mare parte a fi deșarte, în urma unor condamnări de răsunet a statului roman la plângerile formulate de justițiabilii români la CEDO, prin care, pe fondul modificărilor aduse codurilor din România, așa cum s-a solicitat de Comisia Europeană, s-a constatat că aceste modificări nu au fost de natură să protejeze drepturile și libertățile fundamentale ale omului, dimpotrivă, fiind de natură de a îngreuna drepturile și libertățile omului. Acest lucru s-a dovedit cu prisosință prin declararea neconstituționalității a peste 100 de texte și articole din noile coduri, în conformitate cu deciziile Curții Constituționale din România. Pentru a pune bazele unei justiții controlate de serviciile de securitate din străinătate, au fost introduse în sistemul juridic românesc, protocoale de colaborare încheiate între Ministerul Public în calitate de exponent al procurorilor, încheiate cu Serviciul Român de Informații care, la rândul său, în baza tratatului de aderare la NATO și UE, au fost integrate și coordonate de structurile statale ale serviciilor de informații din statele componente ale acestora. În aplicarea acestor protocoale, președintele ICCJ devenea șeful structurii de securitate din justiție, total împotriva legii cu privire la statutul magistraților și, împotriva legii de organizare și funcționare a instanțelor. În acest mod au fost ticluite complete de judecată aranjate cu mâna de președintele ICCJ, după caz de președinții de secții, prin care s-a pus în practică programul

de organizare și funcționare a instanțelor, după dictarea partenerilor instituționali. În timp ce judecătorii trebuiau să fie trași la sorti, această procedură nu a fost respectată la nivelul niciunei instanțe de apel, fie cu grad de curte de apel, fie de ICCJ.

Metodologia utilizată:

Au fost analizate rezultatele unor procese răsunătoare de condamnări pentru corupție dispuse împotriva unor decidenți români, care, după ce au fost aplicate și executate pedepsele, s-a constatat de către instanțele europene, prin Curtea Europeană pentru Drepturile Omului (CEDO), ca probele folosite în acuzare au fost trucate, contrafăcute de serviciile de informații, după caz au avut loc anchete penale și judecăți, prin încălcarea dreptului la un proces echitabil în forma definită de Convenția Europeană.

Au fost realizate comparații între hotărâri judecătorești definitive, prin care subiecți procesuali aflați în situații identice au fost judecați cu măsuri diferite, în așa fel încât pentru fapte în acuzații identice, în unele instanțe, erau pronunțate achitări, iar în altele au fost pronunțate condamnări cu executare, fără a se ține cont de practica juridică în favoarea acuzatului, obligatorie ca izvor de drept în aplicarea dreptului european.

Informații au fost publicate pe site-uri, pe posturi de televiziune, anchete jurnalistice, documentarii științifice, informații de interes public identificate în procedura științifică de cercetare și documentare.

Sursa datelor:

- Portalul instanțelor de judecată;
- Portalul instituțiilor publice cu activități economice, administrative, juridice;
- Practica CEDO;
- Mecanismul de Colaborare și Verificare Europeană;
- Internet.

Rezultate obținute:

Au fost identificate, în urma cererilor formulate în temeiul legii liberului acces la informații de interes public, în acord cu dispozițiile legii 52/2003 din România, documente care au adăugat la normele de drept juridic, considerate ilegale, pe baza cărora au fost administrate probe fără suport legal;

Au fost declanșate cercetări penale inițiate de autorul articolului, fiind confirmate îndeplinirea condițiilor de cercetare penală, împotriva decidenților aflați în funcțiile prin care se administrează justiția în stat, probate prin certificate comunicate autorului dr.Botomei Vasile în calitate de reprezentant legal al organizației profesionale patente, înregistrată și autorizată cu denumirea de: Uniunii Naționale a Barourilor din România-UNBR, Cod fiscal 29497286, creată în aplicația practico-științifică din teza de doctorat în drept denumită: Răspunderea administrativă. Aspecte practico-științifice în plan comparat: Republica Moldova și România, teză autorizată în Republica Moldova prin diploma de doctor în drept/doctor of philosophy, seria DR nr.1787 eliberată din 10-12-2013 și, recunoscută în România prin Atestatul de doctor în drept nr. 66035/17-04-2014, eliberat de Ministerul Educației și Cercetării Științifice.

Astfel, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism Structura Centrală, a declanșat o amplă cercetare penală împotriva Președintei Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecător Cristina Tarcea, dar și împotriva ex-Președintei Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecător Liviu Stanciu, obiect al dosarului penal nr. 2621/VIII-1/2018, din care se redă textual următoarele:

„Către: Uniunea Națională a Barourilor din România-UNBR, municipiul Bacău, str. Oituz, 33, județul Bacău; Domnului Botomei Vasile;

.....plângerea penală formulată de dvstră și transmisă prin poșta electronică unității noastre la data de 09-11-2018, a fost înregistrată sub numărul de mai sus (dosar penal nr.2621/VIII-1/2018) fiind trimisa pentru competența soluționare Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Secția de Investigare a Infracțiunilor din Justiție.”

Sesizările penale au concurat la declanșarea unor cercetări penale din partea PICCJ, concomitente cu cercetări administrative din partea Inspecției Judiciare, împotriva Președintelui ICCJ, pentru fapte constatând în nerespectarea atribuțiilor funcționale, aflate în legătură cu activitățile de organizare judiciară, redată ca rezultat în mass-media, astfel:

SE NĂRUIE COMPLETURILE DE 3 ICCJ – CCR lovește mortal Înalta Curte. Toate completurile de 3 nu au fost alese legal, ci puse cu mâna. Mii de procese stau sub spectrul nulității. Justițiabilii nu au avut parte de repartizare aleatorie a judecătorilor. CCR a statuat ca modul de alcătuire a completurilor ICCJ trebuie prevăzut în lege. Nicăieri în lege nu se stabilește modul de compunere, dar ICCJ și-a făcut propriul regulament prin care completurile sunt formate de președinții de secții. Marți, 18 decembrie 2018 | Scris de George TARATA - Bogdan GALCA, Dezvăluiri – Anchețe, www.luju.ro;

După ce Curtea Constituțională a României a consfințit că în ultimii patru ani Completele de 5 judecători au funcționat nelegal, astfel că toate deciziile pronunțate de ele sunt nule, aceeași soartă o pot avea și completurile de 3 judecători ale ICCJ. Iar asta întrucât la rândul lor acestea au fost compuse nelegal, iar justițiabilii nu au avut parte de o repartizare aleatorie a judecătorilor, care sunt puși cu mâna de președinții de secții. CCR a stabilit ca modul de alcătuire a completurilor de la instanța supremă trebuie

prevăzut de lege, or acest lucru nu se întâmplă”. Prin decizia 685 din 7 noiembrie 2018, dispusă de CCR, s-a constatat că timp de patru ani Completele de 5 judecători ale ICCJ au fost constituite nelegal, fiind înfruntate prevederile art. 126 alin. (4) din Constituția României conform căruia *“Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acestora se stabilesc prin lege organică.”*, CCR a făcut analiza modului în care trebuiau alcătuite completele de judecată, prin care a explicat în paragraful 177 din considerente, care sunt obligatorii, faptul prin compunerea Înaltei Curți se înțelege nu doar organizarea și compunerea secțiilor, ci și compunerea completurilor de judecată:

„Curtea reține că instanțele judecătorești, astfel cum sunt reglementate prin Constituție și Legea nr.304/2004, își realizează funcția de înfăptuire a justiției prin intermediul judecătorilor organizați în completuri de judecată. Pentru ca organizarea puterii judecătorești să nu devină în sine aleatorie și pentru a nu permite apariția unor elemente de arbitrar, legiuitorul constituant a stabilit că procedura de judecată se stabilește prin lege, iar cu privire specială asupra Înaltei Curți de Casație și Justiție a consacrat faptul că atât compunerea sa, cât și regulile de funcționare se stabilesc prin lege organică. Astfel, atunci când legiuitorul constituțional se referă la compunerea instanței supreme – noțiune autonomă folosită de Constituție – nu are în vedere numărul total de judecători al acesteia, ci organizarea și compunerea secțiilor, secțiilor unite, completurilor de judecată care realizează funcția sa jurisdicțională.

Curtea constată că legiuitorul constituțional a dat o mare importanță ordonării acțiunii puterii judecătorești atât la nivelul instanței supreme, cât și la nivelul celorlalte instanțe inferioare.

Această construcție constituțională a dus la calificarea la nivel legal a aspectelor referitoare la compunerea instanței judecătorești, ca fiind norme de procedură de ordine publică. De aceea, încălcarea prevederilor legii referitoare la compunerea completului de judecată exprimă o exigență de ordine publică, a cărei încălcare atrage nulitatea absolută a actelor pronunțate de acesta”.

Modul de alcătuire a completurilor de 3 nu a fost prevăzut în lege.

Constatăm că CCR a stabilit că legea 303/2004, este lacunară, deoarece stabilește modul în care se compun completurile de 5 judecători, dar nu și cele de 3. Există câteva referiri la celelalte complete de judecată, altele decât cele de 5, în art. 19 și art. 31 din Legea 304/2004, însă nu se prevede modul în care ele trebuiesc alcătuite.

În lipsa unei prevederi de repartizare aleatorie a judecătorilor pe complete, dreptul la un proces echitabil este încălcat grav. Modul de alcătuire a completurilor de 3 judecători este stabilit prin Regulamentul de ordine interioară al ICCJ cu valoare de act administrativ care este inferior legii și, nu prin lege așa cum ar fi trebuit.

Compunerea completurilor de 3 judecători este prevăzută la art. 31/1 și 32 din Regulamentul ICCJ, unde se arată următoarele: „Art. 31¹ (1) Completele de judecată ale Secției penale se compun după cum urmează: a) în cauzele date, potrivit legii, în competența de prima instanță a Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul de judecată este format din 3 judecători; Art. 32(1); Președinții de secții stabilesc judecătorii care compun completele de judecată din cadrul secțiilor, transmit spre aprobare Colegiului de conducere compunerea completelor de judecată din cadrul secțiilor și programează ședințele acestora.

(2) Dacă numărul de judecători

necesar formării completului de judecată nu poate fi asigurat, acesta se constituie cu judecători de la celelalte secții, desemnați de către președinte sau unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin tragere la sorti”.

CCR a statuat prin Decizie 685/2018, la paragraful 188, ca art. 32 din Legea 304/2004 care stabilește că alcătuirea Completurilor de 5 judecători se face prin tragere la sorți a membrilor, reprezintă o garanție a imparțialității instanței și a dreptului la un proces echitabil: Or, acest lucru s-a constatat de CCR, că nu a fost respectat. „Prin urmare, și în privința compunerii aleatorii a completului de judecată, hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție – de la momentul aplicării prevederilor art.32 din Legea nr.304/2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr.255/2013 și Legea nr.207/2018 (respectiv din 1 februarie 2014 până în prezent) – trebuiau să fie o expresie a acestei garanții și să înlăture orice posibilitate de a nu fi trași la sorți toți membrii completului, evitând, astfel, instituirea introducerii „de drept” a unui judecător cu funcție de conducere din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca membru al Completului de 5 judecători, care, pe această cale, devine și președinte al Completului. O asemenea obligație incumbă Înaltei Curți de Casație și Justiție, în virtutea loialității pe care aceasta trebuia să o manifeste față de principiile constituționale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”. Exprimăm opinia că atât timp, cât prin art. 31 legea nr. 304/2004, nu se reglementează modul de compunere a completelor de 3 judecători de la ICCJ, nefiind definite că sunt stabilite prin tragere la sorți și, nici că sunt stabilite prin decizii administrative ale colegiului de conducere, adăugată la lege prin Regulamentul ICCJ, fiind act juridic inferior, nu trebuie luat

în considerare, prin urmare, toate persoanele care au suferit vătămări prin deciziile instanțelor ar trebui să beneficieze de o procedură de reluare a judecării prin soluționarea cauzelor prin complete constituite în aplicarea unei legi și nu a unui Regulament. Prin Decizia CCR 633 din 12 octombrie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, prin paragraful 262 se reține ca: „Opțiunea Camerei decizionale de a adopta soluția desemnării aleatorii a judecătorului care îl înlocuiește pe judecătorul care s-a abținut sau a fost recuzat (art. I pct.34) reprezintă o garanție a imparțialității instanței”. În final, exprimăm opinia că alcătuirea completurilor de judecată nu în mod aleatoriu, ci prin desemnarea directă a membrilor acestora este nelegală nu doar în cazul Înaltei Curți, ci și în cazul celorlalte instanțe. Aceasta, întrucât art. 52 din Legea 304/2004 care se referă la judecătoria, tribunale și curți de apel, nu prevede o repartizare aleatorie a judecătorilor, care să ofere garanția unei instanțe imparțiale și a unui proces echitabil, garanții oferite doar prin repartizarea aleatorie așa cum CCR a stabilit. *Sub acest aspect, al nelegalității tuturor completelor de apel, s-a pronunțat dna judecător Cristina Tarcea, Președintele ICCJ și reprezentantul puterii judecătorești: „Vă reamintesc că nu sunt numai completuri de 3, ci și de 2 și de 1, iar în măsura în care apreciem că tragerea la sorți reprezintă un element echitabil, această tragere trebuie aplicată și asupra completurilor de 1, 2 și 3 judecători din țară”.*

Decizia 685/2018 CCR (pct. 188) spune extrem de limpede că: „între garanțiile aferente imparțialității obiective a instanței, parte

a dreptului la un proces echitabil, se înscrie caracterul aleatoriu atât al distribuirii cauzelor în sistem informatic, cât și al compunerii completului de judecată instituit de lege”. Sursă: Mediafax, *Avocați – Cazul Avocatului*.

Prin studiul științific efectuat asupra lacunelor legislative în materia legii de organizare judiciară, acesta se finalizează la nivelul acestei etape cu recomandarea științifică, de inițiere de către Ministerul de Justiție a unei Ordonanțe de urgență, prin care să se completeze deopotrivă Noul Cod de procedură civilă și Codul de procedură penală cu extinderea termenelor în raport de care justițiabilii să beneficieze de dreptul de a introduce acțiuni de contestație în anulare, ca mijloc de retractare a deciziilor definitive, astfel:

PROIECT DE MODIFICARE A 135/2010 PRIVIND CPP;

1. Art. 428: Termenul de introducere a contestației în anulare se modifică astfel:

(2) Contestația în anulare pentru cazul prevăzut la art. 426 lit. d) poate fi introdusă oricând.

Motivație: În prezent contestația în anulare pentru cazurile când instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate, este prevăzută prin art.426 lit d) Cpp, determinată pentru introducere la instanță, de termenul prevăzut în art. 428 (1) Cpp, care este de maxim 30 de zile de la comunicarea hotărârii.

Având în vedere că neegalitatea constituirii completului de judecată este o nulitate de ordine publică, exprimam opinia ca este necesar a fi imprescriptibil, deoarece ceea ce este nelegal, nu trebuie să existe, indiferent de data constatării, de procedură prin care a fost făcută constatarea și de termenul scurs de la data comunicării hotărârii definitive.

În exprimarea acestei recomandări, avem în vedere principiul constituțional, denumit egalitatea

în fața legii și egalitatea în fața justiției, obligație ce incumbă Înaltei Curți de Casație și Justiție în virtutea loialității pe care aceasta trebuia să o manifeste față de principiile constituționale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”.

În această etapă de studiu științific, apreciem că procedura de contestație în anulare pentru cauze de nelegalitate completelor de judecată din cauzele civile, presupune un studiu separat, având în vedere stabilitatea raporturilor juridice între civili, în care nu întotdeauna privește statul.

Bibliografie

- Rapoarte pentru România emise de MCV;
- Surse de pe site-uri juridice, www.luju.ro; Mediafax; www.News.ro; www.bacau.net;
- Informații publicate pe posturile Tv: Realitatea Tv; Antena 3; România TV; B1; DIGI 24;
- Constituția României;
- Legea 303/2004; Legea 304/2004; legea 317/2004;
- Teza de doctorat în drept: Răspunderea administrativă: Aspecte practico-științifice în plan comparat: Republica Moldova și România, autor dr. Botomei Vasile;
- Decizii CCR;
- Doctor în drept – Botomei Vasile, mediator.